

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.050/2024/6.

Felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: dr. Bayer Mónika Anna ügyvéd

(cím4)

Az alperes: alperes1

(cím2.)

Az alperes képviselője: Papcsák Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Trencsán Gábor ügyvéd;

cím3)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék, 28.M.70.105/2023/20.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 22.

Ítélet

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 378.460 (háromszázhetvennyolcezer-négyszázhatvan) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illetékbevételei számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 173.506 (százhetvenháromezer-ötszázhat) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállás szerint a munkáltató személyében bekövetkezett változást követően a felperes 2023. január 1. napjától munkaviszonyban állt az alperessel. A felperes munkavégzésének helye a létesítmény1, munkaideje napi 8 óra volt. A felperes 2023. augusztus 31. napján kelt munkaköri leírása szerint munkaköre uszodamester. A munkaköri leírásban meghatározásra került, hogy a medence szolgálati hely általában az a terület, ahonnan az úszómester, vízőr a rá bízott medencéket a lehető legjobban belátja. Az úszómesternek szigorúan tilos volt a medence szolgálati helyet elhagyni, a medenceteret csak akkor hagyhatta el (záráskor), ha a vendégek (bérlők) elhagyták a medencét. A medence szolgálati helyét szükség esetén az úszómester/vízőr csak akkor hagyhatta el, ha létesítményvezető útján gondoskodott a leváltásáról. Az úszómestert/vízőrt leváltani még rövid időre is csak úszómesteri, vízőri vagy edzői képesítéssel rendelkezőnek lehetett, kivételt csak a rendkívül sürgős elsősegélynyújtás képezett.

[2] A munkaköri leírásban szerepel, hogy az üzemidő kezdetén el kellett foglalnia a helyét a medencénél, szolgálati ideje alatt ügyelni kellett arra, hogy a látogatók úszósapkában vagy bekötött fejjel menjenek a vízbe, továbbá feladata volt a rendre és a fegyelemre történő ügyelés. Figyelemmel kellett kísérnie a medencében tartózkodókat, a bizonytalanul úszókat vagy úszni nem tudókat ki kellett tessékelnie a mély vízből. A feladatát úgy kellett ellátnia, hogy megelőzzön minden vízibalesetet. Az úszómester/vízőr szolgálati ideje alatt más tevékenységgel nem foglalkozhatott, csak a medencének és a környezetének felügyeletével és tisztán tartásával. A munkakör részét képezte nyitvatartási időben a 25 méteres úszómedence és a tanmedence folyamatos takarítása; a járólap felületet minimum napi kétszer, igény szerint többször slagozással, üzemzáráskor vegyszeres takarítással való tisztántartása. Az úszómester köteles volt minden rendellenes állapotról, műszaki és egyéb hibákról jelentést tenni a létesítményvezetőnek és sürgősen gondoskodni a hiba elhárításáról.

[3] A felperes havi bruttó személyi alapbére 406.095 forint volt.

[4] Az alperes a településli uszoda műszaki üzemelési feladatainak ellátását kiszervezte az cég1-nek, ugyanakkor a felperes, és az összes uszodamester részére előírta, hogy az alperes érdekeit szem előtt tartva együtt kell működniük a gépészeti feladatokat is ellátó Kft-vel. A műszaki üzemeltető feladatai a felperes munkaköri leírásában is szerepeltek.

[5] A felperes és az cég1 között 2023. március 1. napjával megbízási szerződés jött létre, melynek értelmében a felperes a létesítmény2nél elvégezte a homokszűrők visszamosatását, és a hozzá tartozó vízmérőórák állását az üzemi naplóba rögzítette, a vegyszeradagolókra kötött vegyszerkannák állapotát ellenőrzi, szükség szerint azok cseréjét, a medence állapota szerint a medencék víz alatti porszívózását, a medencefenék takarítását elvégezte. A feladat ellátása során figyelemmel kellett lennie a tanuszoda nyitvatartási rendjére oly módon, hogy nyitvatartás előtt vagy után kellett az ellenőrzést elvégezni. A megbízási szerződés szerint a megbízási díj havi 40.000 forint volt.

[6] Az alperesnél felperessel azonos munkakörben dolgozó két munkavállalón kívül más nem rendelkezett úszómedence/vízór képesítéssel, így tanú1 létesítményvezető sem. A felperes 2023. október 9. napján úgy volt beosztva, hogy rajta kívül más uszodamester nem dolgozott.

[7] A gépészeti naplót az uszodamesterek vezették, melyben az adott napra beosztott uszodamester, mint gépész került bejegyzésre. A gépészeti napló nyitásának és zárásának időpontja minden esetben az aznapi uszodamesteri beosztás szerinti időponttal egyezett.

[8] Az uszodamesterek, mint gépészek az uszodában lévő úszómedence és tanmedence hőfokát, klór és PH értékét kétóránként ellenőrizték az úszómedencéből, valamint egy alkalommal az automata mérőműszeren. Napi szinten ellenőrizték a medencéket betápláló vízórák induló és záró állását, valamint az összes nyitó és záró vízóra, és gázóra állást, a szűrőnyomásokat. Bejegyzést készítettek a naplóba az adott napon elvégzett karbantartási munkáról. A kénsavat napi szinten, a hipót körülbelül hetente pótolták, ezen túlmenően 1-1,5 hetente algagátlóztak, körülbelül ugyanilyen időközönként a padlót vízlágyító szerrel kezelték, ezen felül a medencéket hetente egyszer kiporszívózták. Naponta végezték a medencék visszamosatását.

[9] A gépészeti naplóban rögzítették az úszó- és tanmedence mosatásának időpontját is, az úszómedence mosatásának ideje zárás előtt fél órával kezdődött meg, míg a tanmedencét az aznapi zárás után 10 perccel kezdték el átmosatni.

[10] Az alperes a felperessel 2023. október 19. napján azonnali hatályú felmondást közölt, melyet a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) a) pontjára alapított. A felmondás indokolása szerint a létesítmény1 létesítményvezetőjének tájékoztatása szerint 2023. október 9. napján 18:02 perckor a felperes a munkavégzésének helyszínét elhagyta, helyettesítéséről nem gondoskodott és közvetlen felettesét sem értesítette, továbbá ezen magatartását a történtek óta semmilyen módon nem indokolta. A felmondásban megjelölésre került a 37/1996. (X. 18.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 3. melléklet 2. pontja, amely szerint a fürdőmedence mellett teljes uszodaidő alatt szakképzett

úszómesternek kell szolgálatban lennie. Az indokolás szerint ezen magatartásával felperes veszélyeztette a tanuszodát igénybe vevő vendégek egészségének biztonságát, távollétével az alperes nem tudott eleget tenni az NM rendelet által előírt és hivatkozott kötelezettségének. Ezen túlmenően felperes a cselekményével megsértette az Mt. 6. § (1) bekezdésében rögzített kötelezettségét, és az Mt. 52. § (1) b) és c) pontjában foglaltakat. A felmondás értelmében a munkakörét és szakképzettségét megvizsgálva megállapítható, hogy a felperes feladatai kizárólag a munkavégzésének helyén való személyes jelenléttel, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal végezhető el, ezért felperes 2023. október 9. napján munkavégzésének helyéről történő igazolatlan eltávozásával, a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte.

[11] A felmondásban rögzítésre került az is, hogy felperes 2023. március 29-én 10 percre őrizetlenül hagyta a munkavégzésének helyszínéül szolgáló tanuszoda medencét, beosztása szerinti munkahelyét, ezért 2023. április 12-én írásbeli figyelmeztetésben részesült.

[12] Az indokolás szerint 2023. október 9. napján a felperes által tanúsított magatartás a munkaviszony fenntartását a munkáltató részéről lehetetlenné teszi, ezért az azonnali hatályú felmondásról döntött.

[13] A felperes módosított kereseti kérelmében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 1.918.825 forint elmaradt munkabér, és 290.000 forint elmaradt rendszeres juttatás megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[14] A felperes keresetlevelében vitatta a felmondás indokolásának valóságát abban a tekintetben, hogy a tanuszoda területét elhagyta, mert a medenceterületet hagyta el 2 percre egyéb feladatai elvégzése miatt és ez idő alatt rálátása volt a medencére. Ebben az időszakban a medencénél csak kisebb csoportok tartózkodtak oktatási céllal, ezért két úszásoktató is volt a medencében. A felperes szerint a létesítményvezető alkalmazása óta egy alkalommal sem gondoskodott arról, hogy megfelelő végzettségű személy leválthassa. A felperes vitatta a 2023. április 12. napján kelt, részére átadott írásbeli figyelmeztetés megalapozottságát. A medencetér elhagyásával kapcsolatosan előadta, hogy a munkaköre ellátása során több, az intézményvezető által meghatározott feladatot kellett elvégeznie, amelyet csak úgy lehet teljesíteni, ha megsérti a munkaszerződést és a munkaköri leírásában rögzítetteket. Az intézményvezető több alkalommal olyan utasításokat adott (udvartakarítás, gépház és bejárat takarítása), amelyek ezzel ellentétesek voltak. A felperes előadta, hogy az uszodamesterek részére napi feladatlista került meghatározásra, melyet csak munkaköri feladataik megsértésével lehetett végrehajtani.

[15] Előadta továbbá, hogy az alperesnél „haveri alapon” ment a munkavállalók megítélése a közvetlen vezetői szintről. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy több panasz érkezett már szóban és írásban is munkatársaira, azonban velük szemben az alperes intézkedést nem tett. Más uszodamesterek is rendszeresen elhagyták a medencetert, ha együtt voltak beosztva, azonban velük szemben semmilyen szankciót nem alkalmazott az alperes. A napi feladatlista bevezetése előtti időszakban volt olyan munkatársa, aki nyíltan nem végezte el a feladatait, ennek ellenére vele szemben semmilyen alperesi intézkedés nem

történt. A felperes álláspontja szerint ez vele szemben jelentős hátrányos megkülönböztetésnek minősül.

[16] A felperes arra is hivatkozott, hogy a munkaviszonya megszüntetése mögött személyes sértettség áll, amely miatt többször tett szóban és írásban is panaszt. Arra is hivatkozott, hogy sem az NSÜ hivatalos oldalán, sem az uszoda épületében, sem a településli Polgármesteri Hivatal hivatalos internetoldalán nem volt állaspályázat a létesítmény²ra vonatkozóan úszómesteri állásra, ennek ellenére település²i lakóhelye szerinti önkormányzat hivatalos közösségi hálózat¹ oldalán közzétettek úszómesteri állásra felhívást. Ezt személyes jelzésnek vette lakóhelyének polgármestere részéről, mely miatt közérdekű adatigénylést kezdeményezett. A felperes szerint a település²i polgármester személyével szembeni nemtetszését fejtette ki a feletteseinek, és a felmondás ezen okból is történt.

[17] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felmondásban meghatározott indok valós arra tekintettel is, hogy a felperes is elismerte, hogy elhagyta a medencét. Az, hogy a felperes előadása szerint rálátott a medencére nem elegendő, azt elhagyni nem lehet a munkaköri leírásban foglaltak szerint, ezért annak elhagyása már önmagában is az egyik legsúlyosabb kötelezettségszegés. A felperes nemcsak a medenceteret hagyta el, de még annak épületét is, ahonnan nem lehet rálátni a medencére. Az alperes szerint a felperes csak akkor hagyhatta volna el a medenceteret, ha leváltásáról gondoskodik. A felperes leváltása kezdeményezése nélkül hagyta el a medenceteret, ami szintén súlyos kötelezettségszegés. Az uszodában nem volt olyan feladat, amelynek elvégzése a medencétér elhagyását indokolta volna. Az alperes szerint az úszásoktatók nem úszómesterek, nem feladatuk az úszómesteri feladatok elvégzése, és esetleges jelenlétük nem mentesíti a felperest az úszómesteri kötelezettség elvégzése alól. Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes már korábban is írásbeli figyelmeztetésben részesült, melyre a perbelivel azonos kötelezettségszegés miatt került sor. Az alperes szerint a felperes nem jelölt meg olyan, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 8. §-ában felsorolt védett tulajdonságát, amelyre tekintettel a hátrányos megkülönböztetést vizsgálni lehetne, ezen túlmenően, ha még megállapítható is lenne, hogy a felperes által állított polgármesteri személyes sértettség valós indok, annak nincs relevanciája, mivel a felperes kötelezettségszegése miatt az azonnali hatályú felmondás jogszerű volt. Az alperes szerint nincs köze a felmondásnak a felperes és a település²i polgármester közötti vitának.

[18] Az elsőfokú bíróság a 21. sorszámú végzésével kijavított 28.M.70.105/2023/20. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel fizessen meg a felperesnek 1.918.825 elmaradt munkabért és 290.000 forint elmaradt rendszeres juttatást.

[19] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 196.468 forint elsőfokú illetéket, továbbá 5.394 forint állam által megelőlegezett perköltséget.

[20] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes munkavégzési helye a településli uszoda volt, míg szolgálati helye a medencetér, amely a munkaköri leírás szerint az a terület, ahonnan a medencét a lehető legjobban belátja. A felperes 2023. október 9. napján a beosztás szerinti munkaidejében a munkavégzési helyét nem hagyta el, hanem a medenceteret hagyta el, ezért a felmondás ezen indoka nem valós.

[21] Az elsőfokú bíróság szerint a felmondás azon indoka sem valós, mely szerint a felperes a medenceteret 18 óra 02 perckor hagyta el. Az elsőfokú bíróság a felperes nyilatkozata, az alperes által csatolt okirati bizonyítékok (kamerafelvétel, üzemelési napló) alapján nem tartotta ítéleti bizonyossággal megállapíthatónak, hogy a felperes a medencetér elhagyásakor a gépházban milyen feladatot hajtott végre. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban azt állapította meg, hogy a felperesnek volt olyan munkakörébe tartozó feladata, amelynek elvégzéséhez a szolgálati helyét, a medenceteret el kellett hagynia.

[22] Az elsőfokú bíróság a felperes helyettesítésével kapcsolatban azt állapította meg, hogy a felperes nem tudott 2023. október 9. napján olyan személyt megkérni a helyettesítésre, aki a munkaköri leírásában foglalt feltételeknek megfelelt, mivel rajta kívül nem volt az alperesnek ilyen munkavállalója azon a napon beosztva. Az alperesnél kialakult gyakorlat szerint ilyen esetben az uszodamester a pénztárost értesítette telefonon vagy személyesen, azonban ehhez is a medencetér 2 percet meghaladó elhagyására volt szükség.

[23] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes olyan helyzetet teremtett, amelyben a felperes nem tudta ellátni egyidőben munkaköri kötelezettségeit, mivel nem tudott gondoskodni megfelelő képzettségű személy általi helyettesítéséről. A felperes azzal, hogy olyan időpontban hagyta el a medenceteret, amikor a tanmedencében két úszásoktató felügyelete alatt álló úszók voltak, nem teremtett a tanuszodát igénybe vevő vendégek egészségének biztonságát veszélyeztető helyzetet.

[24] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondásában hivatkozott írásbeli figyelmeztetéssel kapcsolatban azt állapította meg, hogy amennyiben az alperes a felperest 2023 márciusában azért sújtotta írásbeli figyelmeztetéssel, mert medence visszamosatást végzett, és ezért elhagyta az medenceteret, akkor az írásbeli figyelmeztetés éppúgy jogellenes, mint az azonnali hatályú felmondás, mivel a munkaköri leírásban rögzített ezen feladat elvégzése érdekében mindenképpen el kellett hagynia a medenceteret.

[25] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás valótlan indokokat tartalmaz, továbbá azok nem is okszerűek, ezért a felperes munkaviszonya jogellenesen került megszüntetésre. Az elsőfokú bíróság ennek megállapítását követően a felperes egyenlő bánásmódra és joggal való visszaélésre való hivatkozását nem vizsgálta.

[26] Az alperes határidőben előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az alperes fellebbezésében a perköltség megállapítását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM) rendelet 3. § (2) a) pontja és (5) bekezdése alapján kérte azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésre kötelezett.

[27] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdés, 266. § (1) bekezdés és a 279. § (1) bekezdés megsértésével hozta meg ítéletét. Az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen

állapította meg, és az abból levont következtetései is tévesek. Az alperes szerint a felperesnek nem volt olyan munkakörébe tartozó feladata, ami miatt a szolgálati helyét el kellett hagynia. A felperes azzal, hogy szolgálati helyét elhagyta, az úszómesterek legfontosabb feladatát – a balesetmegelőzést és az életmentést – nem tudta volna teljesíteni. A korábban kapott írásbeli figyelmeztetés a felperes ismételt kötelezettségszegését támasztja alá.

[28] Az alperes szerint a felperes nem tudta bizonyítani a perben, hogy milyen munkaköri kötelezettsége érdekében hagyta el a medenceteret, azonban az elsőfokú bíróság ezt nem értékelte a felperes terhére.

[29] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság a kötelezettségszegés súlyosságát is megpróbálta csökkenteni, egyrészt az írásbeli figyelmeztetés figyelmen kívül hagyásával, másrészt a kötelezettségszegés eredményének vizsgálatával, harmadrészt a kötelezettségszegés tartamával. Az alperes szerint az írásbeli figyelmeztetést felperes a jogszabályi előírásoknak megfelelően nem támadta meg, ezért annak felülvizsgálata a jelen perben nem lehetséges. Az elsőfokú bíróság ezért jogellenesen állapította meg, hogy az írásbeli figyelmeztetés nem volt jogszerű. Az elsőfokú bíróságnak a felperes kötelezettségszegését a megelőző írásbeli figyelmeztetésre tekintettel még súlyosabban kellett volna értékelnie.

[30] Az alperes szerint egy úszómester legfontosabb feladata, hogy elhárítsa a balesetveszélyt és szükség esetén életet mentsen, felperes nem bízhatott abban, hogy ezt egy olyan úszásoktató látja el helyette, akinek nem is szólt a távozásáról, továbbá nem is az alperes munkavállalója. A felperes ismételt, szándékos és súlyos kötelezettségszegésének értékelésekor nem lehet azt enyhítő tényezőként figyelembe venni, hogy a felperes távolléte alatt szerencsére nem történt baleset.

[31] Az alperes a felperes keresetének összecszerűsége tekintetében vitatta, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének megfelelően tett eleget. A felperes nem a képzettségének megfelelő állásokat pályázta meg, ha így tett volna, akkor legfeljebb három hónap alatt elhelyezkedhetett volna.

[32] Az alperes álláspontja szerint a jelen perben nem az alperes, hanem a felperes perbeli magatartása vizsgálendő, azonban mivel az elsőfokú bíróság többször visszatért erre ítélete indokolásában, az alperes hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 1:4. §-ára, amely szerint az alperes a felperes felróható magatartására hivatkozhat akkor is, ha esetleg maga is felróhatóan járt volna el.

[33] Az alperes fellebbezésében az alábbiak szerint összefoglalta az általa a perben relevánsnak tartott tényállási elemeket: a felperes a perbeli időpontban a medenceteret elhagyta; a perbeli időpontban a gépházba ment; nem volt olyan munkaköri feladata, amit a perbeli időpontban a medencetér elhagyásával kellett volna ellátnia; a medenceteret legalább 7 percre hagyta el; a medenceteret úgy hagyta el, hogy nem szólt senkinek; a fenti magatartásával megfosztotta magát azon képességétől, hogy megelőzze a balesetek kialakulását vagy szükség esetén életet tudjon menteni; ugyanezen okból korábban már írásbeli figyelmeztetésben részesült, amit nem támadott meg.

[34] Az alperes szerint az elsőfokú bíróságnak nem a lehetőségeket és a feltételezéseket kellett volna vizsgálnia, hanem azt, hogy a felperes valóban elhagyta-e a medenceteret és ez súlyos kötelezettségszegésnek minősül-e.

[35] Az alperes szerint az azonnali hatályú felmondás indoka világos volt, mivel tartalmát tekintve a felperes és az elsőfokú bíróság számára is egyértelmű volt, hogy mi volt a felmondás oka. A felmondásban rögzített ok meg is valósult, felperes egyértelműen kötelezettségszegést követett el. Végül az is megállapítható, hogy a felperes kötelezettségszegése súlyos volt, mivel azáltal az úszómester a legfontosabb feladatát nem tudta ellátni. A kötelezettségszegést tovább súlyosbítja, hogy a felperes ugyanezen okból korábban már írásbeli figyelmeztetésben részesült, illetve a medencetér elhagyását senkinek sem jelezte.

[36] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének indokai alapján való helybenhagyását, és az alperes perköltségben való marasztalását kérte az ellenkérelemhez csatolt megbízási szerződés szerint azzal, hogy a felperes jogi képviselője áfa fizetésre kötelezett.

[37] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítást mindenre kiterjedően, alaposan folytatta le, a perbeli tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényekből logikailag láncban lévő, helyes következtetéseket vont le, ezért az ítélet megalapozott.

[38] A felperes fellebbezési ellenkérelmében megismételte az elsőfokú bíróság ítéletének megállapításait. Kiemelte, hogy a felperes munkavégzési helye a munkaszerződése szerint a településli uszoda volt, míg szolgálati helye a medence, amely a munkaköri leírás szerint az a terület, ahonnan a medencét a lehető legjobban belátja. Az alperes azonnali hatályú felmondásában az az indok szerepel, hogy a felperes a munkavégzési helyét hagyta el igazolatlanul, amely nem valós, ugyanis a felperes a létesítményli helyszínét, mint munkavégzési helyet nem hagyta el a beosztása szerinti munkaidőben.

[39] A felperes kapcsolt munkakörben dolgozott, olyan munkakörökben, amelyből az egyik medencetérhez volt kötött, a másik a műszaki gépházban volt ellátható, ezért értelemszerűen nem tudott egyszerre eleget tenni annak, hogy a medenceteret ne hagyja el a szolgálati ideje alatt, és ugyanezen idő alatt végezze el a műszaki feladatokat. Az alperes 2023. október 9. napján a munkaköri leírásban rögzített szabályszerű helyettesítés feltételeit a felperes részére nem biztosította.

[40] Ezen túlmenően a felperes – alperes által sem vitatottan – összesen 2 percre hagyta el a medenceteret, akkor is olyan helyzetben, amikor a tanmedencében két úszásoktató jelenlétében voltak úszók.

[41] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[42] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) § (a) pontja alapján az alperes kérelmére a fellebbezést tárgyaláson bírálta el.

[43] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg, a kereseti kérelemről az irányadó anyagi jogszabályok az Mt. 52. § (1) b), c) pontjai, 64. § (2) bekezdése, 78. § (1) a) pontja, és a 82. § (1)-(2) bekezdései helyes alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

[44] A másodfokú bíróság a felek perben tett nyilatkozatai és a bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a felperes 2023. október 9. napján 18 óra körüli időben elhagyta szolgálati helyét, az uszoda medencetérét és a gépházba ment 2 perc időtartamra munkavégzés céljából. Az azonnali hatályú felmondás azt tartalmazza, hogy „a felperes a munkavégzésének a helyszínét elhagyta”. A felperes munkaszerződése szerint a létesítményl a felperes munkavégzési helye, míg a munkaköri leírása szerint a medencetér a szolgálati helye. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a felperes munkavégzési helye – figyelemmel a munkaköri leírásában meghatározott feladatokra – az uszoda medencetere is és a gépház is. Az azonnali hatályú felmondás azon indoka, hogy a felperes elhagyta a munkavégzési helyét nem felel meg a valóságnak, mivel a felperes mindvégig a munkavégzési helyén volt azon belül eltérő helyszíneken. Az alperes a bírósági eljárás során nem hivatkozott arra, hogy a felperes a gépházba nem munkavégzési céllal ment. A felperes azon időszakban, amíg elhagyta a medenceteret nem vonta ki magát a munkavégzési kötelezettsége alól.

[45] A másodfokú bíróság a felperes munkaköri leírása alapján azt állapította meg, hogy a felperesnek elsődlegesen a medencetérben voltak munkaköri feladatai, és azt nem hagyhatta el anélkül, hogy helyettesítéséről gondoskodna. Emellett azonban az uszoda más területein, köztük a gépházban is munkaköri feladatait kellett ellátnia. Az alperes 2023. október 9. napján úgy szervezte meg az uszodában a munkavégzést, hogy nem volt olyan munkavállalója, aki a felperest a gépházban ellátandó feladatainak idejére helyettesíteni tudta volna a medencetérben. Az azonnali hatályú felmondás indokolása a felperes terhére rója, hogy elhagyta a medenceteret, azonban az alperes nem biztosította annak lehetőségét, hogy a felperes a gépházban ellátandó feladata idejére megfelelő helyettesítéséről gondoskodni tudjon. A felperes a létesítményvezetőt sem tudta értesíteni távozásáról, mivel ő már nem tartózkodott az uszodában.

[46] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes munkaköri leírását az alperes készítette, abban olyan feladatokat határozott meg, melyek egy részét a medencetérben kellett ellátnia úgy, hogy vagy a felperesnek, vagy megfelelő képzettséggel rendelkező személynek nyitvatartási időben folyamatos felügyeletet kellett biztosítania. Az Mt. 51. § (2) bekezdés b) pontja szerint a munkáltató kötelezettsége, hogy a munkavégzést úgy szervezze meg, hogy a munkavállalók munkaköri feladataikat teljesíteni tudják, azonban ez a felperes esetén csak akkor valósulhatott meg, ha biztosított volt a felperes más, megfelelő képzettséggel rendelkező munkavállalóval való helyettesítése, ennek hiányában a felperes munkaköri feladatainak való teljeskörű ellátása mindenképpen kötelezettségszegéshez vezetett. Az alperes munkaszervezésével 2023. október 9. napján olyan helyzetbe hozta a felperest, hogy munkaköri feladatait csak úgy tudta teljesíteni, ha a medenceteret felügyelet nélkül hagyja.

[47] Az azonnali hatályú felmondás indokolása nem okszerű, mivel a felperes kötelezettségszegéséhez az vezetett, hogy az alperes nem biztosította a munkavégzés megfelelő feltételeit, ezért a felperes nem követett el olyan lényeges kötelezettségszegést, amely az azonnali hatályú felmondás jogszerű indoka lehetne.

[48] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdései értelmében az elsőfokú bíróság a kártérítés összegét helyesen állapította meg, mivel a felperes megfelelően igazolta, hogy az alperessel fennállt munkaviszonyának megszüntetését követően állást keresett, ezzel kárenyhítési kötelezettségének eleget tett. A kártérítés összegének megállapításánál az elsőfokú bíróság figyelembe vette a felperes 2024. május 27. napjától fennálló munkaviszonyából szerzett jövedelmét és az álláskeresési támogatás jogcímen megtérült összeget.

[49] A másodfokú bíróság mellözi az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából annak megállapítását, hogy az alperes által a felperessel szemben alkalmazott írásbeli figyelmeztetés, mint hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása jogellenes volt. A felperes az írásbeli figyelmeztetéssel szemben a harminc napos határidőn belül nem élt jogorvoslati jogával, ezért a munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt indított perben annak jogszerűsége már nem vizsgálható. Az alperes írásbeli figyelmeztetését az elsőfokú bíróságnak tényként kellett figyelembe vennie.

[50] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[51] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége viselésére, melynek összegét a felperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy a felperes jogi képviselője áfa fizetésre kötelezett.

[52] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a fellebbezési illetékekről, melynek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerint 2.168.825 forint fellebbezési pertárgyérték és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Itt utal arra a másodfokú bíróság, hogy az alperes fellebbezésben hivatkozott az egyes állami sportcélú közfeladatok ellátásának rendjéről és szervezeti kereteiről 2022. évi LVII. sz. törvény 3. § (2) bekezdésére való hivatkozása a teljes személyes költség- és igazgatási szolgáltatási díjmentességre nem megalapozott, mivel az az alperest a közfeladatok ellátása során illeti meg, és nem olyan peres eljárásban, ahol munkáltatóként jár el. Az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján fennálló teljes személyes illetékmentességre vonatkozó jogosultságot az alperes nem igazolt.

[53] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2024. december 3.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

dr.Lezsák József s.k.
bíró